

BLYTTIA

NORSK BOTANISK FORENINGS TIDSSKRIFT

1956

NR. 1

OSLO

Anthropochore Bromus-arter i Norge

ANTHROPOCHOROUS SPECIES OF BROMUS IN NORWAY

Av
PER WENDELBO

Av de 20 *Bromus*-artene som er funnet i Norge, er det bare *B. benekeii* og *B. ramosus* en med sikkerhet kan si er spontane. *B. hordaceus* kommer utvilsomt ofte inn som ugras, men en kan ikke se helt bort fra at den også hører til vår opprinnelige flora. Særlig aktuelt er dette for strandformen var. *thominii* i Oslofjordsområdet.

Når Dahl (1950 p. 114) tar *B. erectus* med i sin liste over planter som hører til det sterkt varmekjære element i Norges flora, bygger det utvilsomt på en tolking av kartbildet uten hensyn til voksestedets art. Det er ingen grunn til å anta at den er spontan i Norge. Hylander (1943 p. 28) diskuterer *B. erectus* i Sverige og levner ingen tvil om at den der er anthropochor.

De øvrige artene er funnet mer eller mindre tilfeldig som ugras i åkre, på veikanter, mølleområder, ballastplasser, jernbanetomter og lignende steder. Som relativt vanlig ugras i åkre finner en nå mest *B. hordaceus*, men også *B. arvensis*. Tidligere var *B. secalinus* et meget plagsomt ugras, særlig i rugåkre, men bedre rensing av såkornet har gjort den temmelig sjelden. *B. inermis* synes å være i sterk spredning langs veier og jernbaner, men iallfall i det siste tilfellet skyldes det opprinnelig en bevisst utsåing.

Mange av *Bromus*-artene er for en stor del funnet omkring århundreskiftet, mens det er sparsommere funn senere. Det er ikke godt å si hva dette skyldes. Kanskje har avfallsplassene etter hvert mistet mye av sin popularitet blant botanikerne. Mer utbredt bruk av ugrasmidler og bedre rensing av grasfrø og såkorn spiller sikkert inn. Særlig for *B. sterilis* (fig. 1), men også for de andre artene av underslekten *Stenobromus*, betyr det nok meget at det i skipsfarten ikke lenger brukes sand som ballast. Ballastplassene har hatt sin særpregete flora, oftest xerophile, enårige arter som i lengden ikke har greidd å holde seg her i landet uten den stadige nye tilførsel av frø som kom med ballastanden.

Slekten *Bromus* er ikke «lett». De enkelte arter varierer sterkt f. eks. i størrelse, antall aks og behåring. Avgrensingen av de enkelte arter er ikke alltid helt klar, og behandlingen av dem i avhandlinger